

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 407/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu psychológov Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 19. júna 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich základných práv postupom psychológov Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, ktorí mu neposkytli potrebnú psychologickú pomoc ani po viac ako mesiaci a pol od podania žiadosti. Sťažovateľ požaduje od ústavného súdu prešetrenie situácie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

2. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je založená na princípe subsidiarity, podľa ktorého ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práv, je preto nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť splnená pred podaním ústavnej sťažnosti.

3. V tomto kontexte poukazuje ústavný súd predovšetkým na § 18 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, podľa ktorého prokurátor dozerá na to, aby v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia

súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy.

4. Ústavný súd tiež poukazuje aj na prostriedok nápravy, ktorý poskytuje právna úprava podľa § 65da a nasledujúcich zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Zbore väzenskej a justičnej stráže“), ktorý upravuje systém podávania sťažností podliehajúci kontrole zo strany Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

5. Sťažovateľ teda mal a má možnosť domáhať sa ochrany ním označených práv prostredníctvom príslušnej prokuratúry ako orgánu vykonávajúceho dozor nad zachovávaním zákonosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody, ktorá je oprávnená a zároveň povinná v prípade zistenia porušenia právnych predpisov ústavom na výkon trestu vo vzťahu k osobe sťažovateľa zabezpečiť nápravu nezákonného stavu a tiež má možnosť obrátiť sa na príslušné zložky Zboru väzenskej a justičnej stráže a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže. Využitie týchto prostriedkov nápravy sťažovateľ netvrdil, tým menej preukázal.

6. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu